

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol:- 154 Jaffna, Friday 02 April 1993 No: 04

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Island : Rs. 100/-
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER
'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai

Diocesan Farewell to Bishop Amalavanar

Extract of a speech by
Mr. Rajan Kadirgamar
Principal Emeritus of
Jaffna College

I speak with a first hand association with Bishop Amalavanar extending through a continuous period of 47 years mostly from the context of Jaffna College, the Jaffna Diocese and the village of Vaddukodai where we lived as neighbours for a considerable period of time almost two decades. I know Bishop as a fellow student, colleague, pastor and finally as my Bishop.

When I entered the portals of Jaffna College in 1946, the momentous decision made by Jeyam Amalavanar to give up his biological sciences study for theology was the raging topic of the day among students and the entire college community. It was a decision that involved absolute obedience, dedication and commitment of a very high order and a spirit of endurance to the very end. In fact in retrospect it was one long unabated breath of devoted passionate service to the Master from that very moment the decision was made. That decision and the life and work that resulted from it will remain forever a land-mark and a mile-stone in the history of the Jaffna Diocese of the Church of South India, as a "Bethel" and an "Ebenezer" to use Old Testament symbols of great land marks. He was in my estimation a valiant stalwart among contemporaries.

Bishop Amalavanar was a veritable prince of the Church endowed with all the qualities that go with the historic episcopate - physically, spiritually and academically. To this was also added administrative ability, dynamism and courage of unusual energy and dimensions. "Godly and well learned men shall be consecrated as Bishops says the CSI constitution. In that sense God gave us in this small Diocese the wisdom, understanding and discernment to elect as our Bishops such men as that of Sabapathy Kulandran and David Jeyaratnam Amalavanar "Vox populi, Vox Dei"-had tremendous significance and credence for us.

Bishop Amalavanar was endowed with a unique sense of individuality I tried my best to classify him into theological categories of thinking, preaching
(Continued to page four)

Jaffna Diocesan Council of the Church of South India Says adieu to its Second Bishop

The Second Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India the Rt. Rev. D. J. Amalavanar and Dr Mrs Chandri Amalavanar were conducted with Pageantry and 'nadduvalmelam' on a long procession from the Bishop's Office to the Quadrangle of Jaffna College, Vaddukodai, when the entire Jaffna Diocese organized a farewell function to the Second Bishop. The Bishop and Amma were met by representatives of different parishes of the Diocese along the processional path and garlanded.

At the function presided over by the Rev. Dr. S. Jebanesan, Principal, Jaffna College, many dignitaries spoke

Bishop Saundranayagam of the Roman Catholic Church in Jaffna said when the Tamils were facing a crisis with none to represent the suffering masses

Miss C. V. Selliak, Principal, Uduvil Girls' College presented an address to the retiring Bishop

Sri La Sri Somasundara Brahmachariyar of Nallur Atheneum said the Bishop and himself belonged to different religious faiths but he was happy to be present and say a few words about the Bishop as he knows the good works done by him in the name of the Almighty God. Because of his good nature and the helping attitude towards the needy, the Bishop will always receive the blessings of God Almighty, he said.

Dr. T. W. Jeyakularajah, a leading physician and the President of the Jaffna Christian Union said that the retiring Bishop is a tall person, tall in stature and in character. The Bishop has contributed immensely to the Jaffna Christian

The Bishop and Mrs. Amalavanar at the Women's Fellowship Function

to the Head of State and to the countries overseas Bishop Amalavanar boldly undertook this task even at the cost of facing protest from the communists in the South.

His concern for those displaced by the military operation in the North and the timely help he had rendered to the widows, orphans and poor children had transcended all barriers of caste and religion in the North.

Mr. Rajan Kadirgamar, Principal Emeritus, Jaffna College, Vaddukodai said Bishop Amalavanar was a valiant stalwart among his contemporaries. A Prince of the Church he has been vividly portrayed by his princely stature, erudition, theological acumen and effervescent dynamism. (Excerpts from his speech appears elsewhere in this issue).

Union and has always striven towards unity of the Christians in Jaffna.

Prof. A. Thurairajah, the Vice-Chancellor University of Jaffna, Sri Lanka in his speech mentioned that he was an old boy of Udupiddy American Mission College and has many things in common with the Bishop who was the presbyter-in-charge of the Udupiddy Church when he was elected and consecrated the Bishop in Jaffna of the C. S. I. He also recollected that people like him benefited tremendously because of the educational missions of the American missionaries in Jaffna. He knew of the Bishop's concern for the Tamil cause and the role he played in making known our plight to the world outside.

Mr. M. K. Subramaniam, Attorney-at-Law recalled that

when he first met the Bishop, he was the Presbyter-in-Charge of the Cathedral Church and at the first acquaintance itself he had seen a great leader in Bishop Amalavanar. He also said that he was happy that Bishop Amalavanar was the Head of the Church of South India in Jaffna during the time of travail.

The Rev. S. P. Jeyasinham, a very senior Presbyter of the C. S. I. said that the Bishop has always been a Father in God to his people and has worked for the spiritual upliftment of the clergy and lay people.

The Bishop in his reply said that one significant fact worth recording during his stewardship was the religious concord that existed between the Christians and Hindus in Jaffna. There was a bloodbath in India between the Hindus and the Muslims over the Ayodhya Babur mosque issue. At Manipal the Church of South India stands face to face to the Maruthady Pillayar kovil. Only a strip of road about 35 feet in width separates these places of worship. But they had coexisted for more than 250 years without religious enmity. This is a fact worth recording in Sri Lanka.

The Bishop said that one lesson learnt during these years of service for the community is that however big the task may seem what matters is our involvement and participation. The five loaves and two fishes had to be put at the Lord's disposal for the five thousands to be fed. We have found that when we ourselves raise our modest thousands the Lord blessed us with millions to accomplish a task.

When the Mission pioneered with Primary Schools and Colleges more than 150 years ago soon other societies were formed like the Buddhist Theosophical Society and the Hindu Board of Education which started many more schools and colleges - likewise our role in starting Day Care Centres, Vocational Training Centres and so on we hope will lead to other social organizations starting many more such centres for the development of our community.

Mr. G. Rajanayagam, the Secretary of the Diocesan Council proposed the vote of Thanks and the Meeting ended with prayer and benediction by the Bishop.

Speech by Mr. A. Rajasingam
at the Farewell Function to Bishop Ambalavanar

by the Christian Theological Seminary, Chunnakam

I take this opportunity to thank the organisers of this committee and the Principal of the Seminary for having asked me to speak a few words at this Farewell function to our Bishop. I consider it a great honour to serve on the Council of the Seminary and also to have associated with the work of the Seminary.

I am thankful to God that I had this connection with the Diocese during this period of activity. I did not know the Bishop as student, but knew him as a young Pastor from his first assignment at Araly and later more intimately as Pastor at Vaddukoddai. His well prepared thought provoking sermons of his early years made a lasting impression on me.

My contribution and association with the Diocesan Council started when the Rev. D. J. Ambalavanar was Secretary of the Council in 1965. He was very determined, clear in his views and a champion of the right of the oppressed. In 1971 he became Bishop. I feel elated that I am one of the four or five surviving members of the Diocesan Council which elected the Bishop and one of the two members of the Bishop's Election Committee still living. Soon after he became Bishop the Diocese exploded into activity south of Elephant Pass. Churches, Day Care Centres, Homes, Farms, Low Price Shops and so on sprang at a pace. One wondered whether the Bishop would be able to manage all that he started. This passage of 22 years has shown that he has proved victorious. It was God's guidance and blessing to our Diocese that the Bishop became Bishop at the critical time of its development. We are very thankful to God that his guidance was with us and the Bishop in all his endeavours to expand His church.

There were not enough Ministers to man the existing churches. It was necessary to train more ministers and plans were afoot to start more churches. Till now theological training meant that students went to Theological Colleges in India, in Bangalore and Madurai. At the rapid pace in which churches were coming up and our work was expanding there was no alternative but to start this Seminary. There was opposition from various quarters. The Bishop was able to overcome all these. His arguments were very sound and nothing could deter the starting of the Seminary. We always talk of our glorious past and feel very proud of it. It is the Bishop who made use of this historical greatness to better our future. He reminded us at every instance, of the activities of the missionaries, and to per-

petuate their names, institutions were named after them. He thus started the Seminary in 1983 more like a continuation of the Seminary of 1823 which was closed in 1910. As one interested in higher education, I have observed that the training given by the Seminary works a marvellous change and instils self confidence in their students; much more than any of the other centres. The Seminary studies transform their personalities in a short span of time. In the short period of 10 years we could see the progress made by the Seminary and the leaders in society it is producing.

Before the Seminary was started our theological students were sent to India for this course. To cope with the present expansion programme it would not have been possible without the Seminary coming into being. The Bishop also realized that our pastors needed further and higher education. At every possible opportunity he would send the pastors for training abroad and encouraged them to qualify further academically. He also saw to it that the Pastors' Library had all the possible facilities and organized it at various levels.

In this context of library, the Jaffna Municipal Library after it was burnt down at the first instance, was restored. The biggest contribution to the Library went from the Jaffna Christian Union. The Bishop took an active part in the Jaffna Christian Union as its President and saw to it that this help was rendered to the Jaffna Library.

Bishop Ambalavanar is a great administrator. He was able to gauge the abilities of each individual and gave them the right type of responsibilities. Once he had entrusted a work to the individual he would back him to the hilt. He wished well by all in the Diocese.

The status of the pastor has gone up considerably during his period. The periodical salary revisions, the additions to the Pension Fund, the Workers Retirement Benefit Fund, all these speak of the concern he had for the workers of the Diocese. He would bring a scheme which would look very ambitious but in the long run he will see to it that it is executed much beyond the target. I have served on a number of committees for stipends revisions of pastors (this includes the Bishop's). In the case of the Bishop's stipends his intervention was always to bring down his scale so that it would fit the pattern and what we could afford.

The Bishop has his way in our circles but in places where there is debate he is very convincing and would fight the

issue to the end. The untiring efforts of Bishop Kulandran and Bishop Ambalavanar got us back Jaffna College and the Library in 1976.

The Bishop's ecumenical outlook was seen in deeds rather than words. An Anglican priest argued some years ago with me that our starting Churches in places like Kilinochchi was wrong but later he himself agreed that the Diocese had taken the right step. The Bishop has often been misunderstood. When he took the initiative in finding the money to set up the Jaffna University Christian Students' Centre, there were suspicions about his motives. But he saw to it that it functioned under an Inter Denominational Chaplaincy Board and a Methodist Minister is today the Chaplain. When about half a million Rupees was made available some time ago to the Jaffna Christian Union for restoration of damaged Churches, it was the Bishop who proposed that the sum be equally divided between the Methodist and Anglican Churches, asking nothing for his Diocese.

The Bishop's life has been like a race with laps to cover. A normal runner paces his running properly and spurts out at the proper time. When the Bishop started the race it was at such a pace that one wondered whether the other laps would be run at all. As you will see he has reached the finishing line victorious at the same speed, willing and fit to run more laps.

The contribution of Mrs. Chandra Ambalavanar is unique. She did her medical work in addition to her duties as the Bishop's wife. Chandra's contribution was to see that he be cautioned and safely taken through. Her contribution to the Medical work of the Diocese is so much that it merits a separate function. In passing I may mention something of the past, for what she is doing now is known to all of us. In the 60s when she was a consultant and the Medical Superintendent of the McLeod Hospital, the institution earned a record income and the wise investment made at that time still brings McLeod an income.

When the Bishop reached his 65th year we wanted an extension of his services. His plans were different and he would not consider an extension. In the case of Mrs. Ambalavanar, unlike in the case of the Bishop, we cannot but depend on her services because of the need at our Hospital at this juncture.

I have watched with interest their two sons growing up. They were sent to India for studies at a very early age. I used to wonder what the Bishop was planning for them. My opinion was that after a full English education quite alien to our society they would fit into a different society. What the Bishop preaches about people, to go back to our country to

serve, I wondered does not apply in his home. But as you see his elder son Dayalan is so dedicated to his work in our Hospital and we are eagerly waiting for the time when he will return and usher in an era of prosperity to the Hospitals. About three months back I attended a Seminar here at the Seminary and heard how well - a fully English educated youth - is conversant with the Tamil language and deeply interested in the social problems of our people. I am referring to their second son Darshan.

Let me end up by saying how happy and thankful we are for all what the Bishop has done to the Church, the Christian community and our people. This is a farewell to the Bishop from his office of Bishop. We do not expect his person to move away from all that he was doing. We do hope that he will continue the interest and guidance in all the activities of the Church and its institutions.

We thank God for the 22 years of service of the Bishop and wish him many more years of life and service. Let me finish by saying

"Fight the good fight with
all thy might
Christ is thy strength and
Christ thy right"

Colombo Church FAREWELL TO THE BISHOP

There was a large gathering of Church members and friends at the fellowship Centre of the J. D., C. S., I. on the 14th of February at 5-00 p. m. to bid farewell to the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar and Dr. Mrs. Ambalavanar on the eve of the Bishop's retirement. The Rev. S. Jeyanesan, Presbyter of the Church presided over the meeting. Seated with the Bishop and his wife were their two sons Thayanan and Darshan. After some garlanding and songs specially composed for the occasion, speeches were made in appreciation of the Bishop's services.

Mrs. Vasanthi Rajaratnam, the Secretary of the Church made a welcome speech. The Rev. Jeyanesan said, in the Bishop they were fortunate to have a leader who combined vision and action. Whatever he plans he made, he also saw to it that they were executed. He also combined faith and courage in launching out into new areas of work and new spheres of ministries. Dr. Henry Rajaratnam, speaking on behalf of the Church members said he knew Bishop for many years and also had the close knowledge of him as one of his patients. The Bishop measured up to the requirements of I. Tim 3: 2-7 and 2 Tim 2: 24-25.

The Bishop's sermons were always clear and inspiring and challenged us to respond. The Colombo Church was grateful for the Bishop's efforts in
(Continued on page 3)

Farewell to our Bishop and Bishop Amma at Manipay

The Manipay community and the Alaveddy & Sandilipay CSI Churches jointly gave a farewell to the retiring Bishop Rt. Rev. D. J. Ambalavanar on Saturday the 19th of Feb 1993 at the Manipay Memorial English School hall. Before that, around 3-30 p.m. a colourful procession welcomed them at the CSI Parsonage at Manipay. He was garlanded by the Rev. & Mrs. Jeyakumaran and the procession began. Memorial School band led, followed by the cultural dancers such as 'pommaladdam', 'karakaddam', 'potkal kuthurai', 'kavady', 'kolad-dam', 'kummy' and 'theswaram' and 'nadduvamelam'. The refugee camps and other representative groups garlanded the Bishop and his wife. Different organisations and institutions and individuals also garlanded them. Memorial School gave a guard of honour from the top of the school lane to the Hall.

The Rev. Jeyakumaran presided at the function and began with the prayer led by Mr. K. Selvanayagam, the worker in charge of the Alaveddy church. The school hall was overflowing with people representing various groups - Catholics, Hindus and Protestants - refugees, service organisations and wellwishers were among them.

The following spoke :

- 01) Fr. A. Rejanayagam - Manipay Catholic church
- 02) Mr. A. M. Arunasalam - Principal, Memorial English School.
- 03) Mr. H. Joseph - AGA, Sandilipay.
- 04) Mr. Ilam parithi alias Anjaneyar - Jaffna District Administration
- 05) Mr. K. Rajasooriyar - Maruthady Vinayagar Temple, Manipay.
- 06) Mr. S. Sivakumaran - G. S., Manipay.
- 07) Mrs. R. Richards - Alaveddy and Sandilipay Churches
- 08) Mr. S. Rajendram - JP, Attorney - at-law, Manipay Community
- 09) Rev. Dr. S. Jebanesan - Christian community
- 10) Mr. Mano Spencer proposed the vote of thanks

Representatives from the Sri Lanka Red-Cross Society, The Refugee Rehabilitation Organisation, Tamils' Rehabilitation Organization, Save the Children Fund (UK), Sarvedayam, Barathy RDS Manipay, YMCA Manipay, MPCS Manipay, Root and various other societies were present at the function.

The Bishop, in his reply, thanked all of them and pointed out the friendship between the other religious groups and the Christians especially at Manipay.

J. D. C. S. I. Pandateruppu Farewell to Bishop

A farewell function for our Bishop the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar and Dr. Mrs. C. Ambalavanar was held on 7th March 1993 at the Eliyathamby Girls' Home, Uduvil, as most of its Church members (who were displaced after the army operations in Pandateruppu area) now reside at Uduvil. The Rev. Mrs. A. R. Tampiyappa, Worker-in-Charge of the parish presided at the function.

Our Bishop's family including Darshan was welcomed at the entrance of the Girls' Home by Mr. & Rev. Mrs. A. R. Tampiyappa with a large garland, which enclosed the three of them. Later Bishop and Dr. Mrs. C. Ambalavanar were garlanded by the various institutions under the Diocese in the Pandateruppu parish area. The welcome address was made by Rev. Mrs. A. R. Tampiyappa covering all his achievements, during his 22 years period of service in our Diocese as Bishop with special reference to his ministry opened south of Elephant Pass and in the Eastern Province. She mentioned that she was both fortunate and proud of being the first woman worker to be ordained in our Diocese by our present Bishop.

Speeches, songs and verses (kavithais) specially composed were delivered by members representing Pandateruppu Church, Harriet Winslow Girls' Home, Y. M. C. A., V. T. C. at Pandateruppu and Santhasolai Day Care Centre and V. T. C. Inuvil in appreciation for his great service in the Parish. Tributes too were delivered by Mr. S. J. Manikam and our Treasurer Mrs. A. K. Seliathurai, who also presented a gift on behalf of Pandateruppu Church. Our Bishop in reply thanked the Church for all that was said and for the gift presented to him.

The vote of thanks was given by Mr. S. Ratnavel, who thanked everyone present in such large numbers, and for their co-operation in making the function a success. He said that it was very gratifying to see, our Church members (who had been scattered all over the peninsula) at this

function.

This was followed by a fellowship lunch at the Eliyathamby Home where all present participated.

The Clergy and their families honour Bishop & Amma at Lunch

The Bishop and Amma were hosted at lunch by the Diocesan Workers Union at the Asia House of Christian Theological Seminary, Chunnakam on 28th February 1993, being Bishop's 65th birthday. A farewell meeting preceded the lunch where the Rev. S. C. Arnold, Secretary to the Workers Union presided.

The Rev. A. V. Jesudasan, a veteran Presbyterian spoke on behalf of the clergy. The Bishop has always guided his clergy in the right direction and always stressed discipleship and obedience to God, he said.

Mrs. Thasa Thiagarajah spoke on behalf of the wives of workers. She said that Bishop and Bishop Amma were always concerned for the welfare of workers' families. She also recalled that both Bishop and Amma showed concern about her husband and herself (Rev. & Mrs. Thiagarajah) when they went as missionaries and on higher studies abroad.

Dilani, daughter of the Rev. & Mrs. A. Jeyakumaran spoke

their families, in a gathering like this. He was also happy to note that the children of the workers growing up and progressing well. He also believed that the clergy have a crucial role to play in the life and work of the church and was sure that the workers will continue to serve the Lord with courage and dedication.

The meeting ended with benediction by the Bishop.

A large gathering including workers, their families, students and staff of the Seminary was present at both farewell function and fellowship lunch which followed.

Colombo Church ...

(Continued from page 2)

raising the funds to construct the Church building and Parsonage and Parish Hall complex which they were using today. The Doctor went on to praise the services of Bishop Amma who was a Consultant in Obstetrics and Gynaecology, and Fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists was loyally serving in trouble torn Jaffna in the Mission Hospital at Manipay. He was happy to see the same spirit of service in their two sons.

Mr. C. D. Chinnakone another lay member who was also Chairman of the Church Building committee said as an old boy of Jaffna College he was happy to speak about a distinguished old boy of that College. To the Colombo Church's building programme he was a tower of strength.

AT DIOCESAN COUNCIL FAREWELL FUNCTION

Despite many adverse and discouraging circumstances he had the faith which persuaded all of us to go forward.

His most laudable mission was his speaking out without fear on behalf of the Tamil Community at moments of crises and his advocacy of the Tamil cause.

The Bishop thanked the function and for the very kind things said on the occasion. He reminded them that the Church can never just live for itself but must always be reaching out in mission and service. The Colombo Church was blessed in many ways and it in turn must be a blessing to others.

Mr. Newton Gnanachandran a Deacon of the Church proposed the vote of thanks.

on behalf of the children of workers. She said that Bishop and Amma always loved the children of workers and took keen interest in the welfare of these children. Whenever they visit the homes of workers they always talk lovingly and inquire about their progress in studies. Dayalan and Darshan are dear Annans to all workers' children, she said.

The Bishop in his reply said he was very happy to see the workers of the Diocese with

JAFFNA Y. M. C. A.

HOME FOR THE ELDERLY

A Home for the Elders Project will be inaugurated soon in a spacious house in Chundikuli.

For details regarding payments and other information please contact :

M. THAMBITHURAI,

General Secretary,

Y. M. C. A.

Jaffna, Sri Lanka.

✻ EDITORIAL ✻

THE FOOTSTEPS OF A SERVANT OF THE LORD

"As long as you live no one will be able to stand against you: as I was with Moses, so shall I be with you; I shall not fail you or forsake you. Be strong, be resolute, it is you who are to put this people in possession of the land which I swore to their forefathers I would give them (Josh 1: 5, 6 REB) - Those were the introductory verses the editors of the "Book of Joshua" wrote when they remembered with gratitude all that God had done through his servant Joshua.

God delivered the Hebrews from Egyptian bondage and brought them through the wilderness unto the entrance to the promised land under the leadership of Moses. Now the responsibility is placed on the shoulders of Joshua. He with his people should cross over to the other side of Jordan, take possession of the promised land and form the people into a "nation - Israel". He did just what God expected of him to do - dividing the land according to tribes. He had the vision for his people and felt the presence and guidance of Yahweh. Therefore he deployed his men and captured unknown territories. The people - Israel though insignificant and small, were moulded into a great nation; people with submissive minds due to prolonged slavery were transformed into a nation of warriors. In Joshua Yahweh found the leader who could transform his people into a nation whose confidence was Yahweh. God has been searching for such leaders among the people of Jaffna and found one such in Bishop Ambalavanar. When Bishop Ambalavanar took office the Tamil freedom struggle was taking a new turn, great leaders like S. J. V. Chelvanayagam were passing beyond the scene of the freedom struggle; oppressive laws were being enacted; the new constitution depriving Tamils even the little rights incorporated in the earlier constitution. Repressive laws were passed to quash the freedom struggle. The people were like lost sheep without a shepherd. Bishop Ambalavanar as the servant of the "Good Shepherd" opted to be a shepherd of the oppressed, the marginalized and the downtrodden.

Rulers of the country thought that the world will not come to know what is happening in the North - East, Sri Lanka. "The entire world can be kept in darkness if electricity to the North is switched off" they thought. Only animals adapt themselves to the changing environment or die off but man using his ingenuity, modifies the environment to suit himself. The Jaffna man therefore turned darkness into light and exposed many atrocities committed against innocent, defenceless people by those contending for power. Jesus said "You are the light of the World therefore shine on the mountain top." Bishop Ambalavanar did just that. The government machinery could not stop him from voicing the plight of his people. He made known to the world the predicament in which we live. Rulers may try disinformation; men in the South may turn hostile - as experienced by the Bishop on several occasions; world leaders may brush it off as if it was not their concern. But we shall not give up until somebody listens. This we shall do like the widow in distress seeking justice from an unjust judge.

The man with a heart, as hard as a stone may, like Pharaoh try to oppress the lame, the dumb, the blind and the feeble but God with compassionate heart stands by the oppressed, the marginalized and the downtrodden. This good news has to be preached, to the poor and release for prisoners should be proclaimed so the blind may recover sight, broken victims may go free and may learn of the year of the Lord's favour (Lk 4: 18 - 19 REB.) For this to be realized, the Gospel should be made known to all. Therefore new frontiers should be opened and "Churches" established. With this vision in mind Bishop Ambalavanar helped to start new Churches in the Vanni region and in the East. Today there are many who profess faith in Christ and are witnesses unto Him because they felt the transforming power of Christ.

"Ye shall be the salt of the world," Jesus said. The salt can act properly only if it dissolves itself in the food. Likewise the Church can be salt of the world only if it dissolves itself among the populace and serve its community. The Church should, therefore be involved in social uplift work and care for the community at large. Many, especially the children are under nourished; some at the verge of starvation; there is no proper pre-school teaching; many children are without proper homes to care for and many are refugees in their homeland. By opening Day Care Centres at 95 different places at least a few thousands of under five are provided with wholesome mid-day meals and proper pre-school education by trained teachers. Ten Children's

Diocesan Farewell.....

(Continued from page 1)

and writing and I found it most difficult to do so. I could not trace any particular mould or model into which he would fit. David Jeyaratnam Ambalavanar was just David Jeyaratnam Ambalavanar - he had no prototypes as a leader, Bishop, preacher, administrator or theologian. He had as his constant guide, leader and mentor only his Lord and Master Jesus Christ and he held on only to Him.

As Bishop he was an ideal shepherd of the flock and in all his services and achievements in the expansion of the Diocese he obeyed his Lord's admonition "Feed my sheep".

The Church to him was not a sanctuary for the faint-hearted, but it was a shining outpost in a world full of need. Those shining outposts are now our guide lights our refuge and strength as we traverse beyond Elephant Pass to the rest of the North and East of Sri Lanka.

Bishop Ambalavanar honoured very much the legacy of his predecessor Bishop Kulandran in strengthening and beautifying the liturgy of the Diocese, its publications, particularly the Morning Star and in strengthening the private institutions - Jaffna College and Uduvil Girls College. He continued to maintain the best of relationships with the Churches in South India and America and kept his concerns alive in the ever widening human problems in the world. He was a world citizen in the best sense of the word even though a Bishop of one of the smaller Dioceses in the world. He found a remarkably accepted place and voice in the international arena of radio and press, of the World Council of Churches, the Christian Conference of Asia, the UCBWM and Church of South India.

Homes are established and hundreds of boys and girls are cared for, given a conducive environment for them to grow up. Many refugee rehabilitation works, including temporary huts, low cost houses and provision of dry ration and clothing, are done because of the Bishop's initiative, of course with the assistance from Churches, agencies and members abroad. Sceptics may ask what can be achieved by helping a few when many are in need of such help; Bishop's answer is a story he had heard. One day crablings were washed ashore by the raving waves and were picked up by sea gulls. There was a man quickly picking a few and throwing them back into the sea. A passerby enquired "What difference does it make to save a few when there are so many such in the ocean?" The man picking up one more crabling and throwing it into the sea said, "to this one it makes a difference."

Sceptics may wonder why the Bishop is involved in such a profitless work, critics may try to discredit his work, saboteurs may try to sabotage and the enemies may try to put a stop to it, but those benefited appreciate the good works done and even some sceptics are becoming appreciative. We thank God for all the good work done to the oppressed Tamils through Bishop Ambalavanar. Let the Church continue this good work even after Bishop Ambalavanar's retirement, on the confidence that the Kingdom of God, the Kingdom of justice and peace is at hand.

May the Almighty Father grant our Bishop and his family all his blessings.

May God's name be glorified.

Jaffna and the Tamil cause in Sri Lanka is now well placed and identified in the Christian map of the world. Even Arch-Bishop Desmond Tutu that well known Christian statesman, a contemporary of Bishop Ambalavanar at King's College London, is well aware of our predicament.

Bishop Ambalavanar was blessed with a family totally devoted to the Church. He was a son of a clergyman with an elder brother as the most senior clergyman in the Diocese at the time of his retirement. His two younger brothers are deeply involved in the life and mission of the Church abroad and his only sister is the wife of the present head of the Methodist Church in Sri Lanka. The Bishop's wife and son are medical missionaries and his younger son a teacher of theology. They would all exclaim with Joshua - "As for me and my house we shall serve the Lord!"

We are not bidding farewell to Dr. Mrs. Chandra Ambalavanar just now. The Bishop himself has said that she deserves a farewell in her own right when she retires from her labours in the Christian Mission. When that time comes we hope to have the Bishop to chair the meeting and to let us know how a Bishop cared for his wife. It should be a lesson to all husbands. Mrs. Ambalavanar won all the available prizes at Jaffna College and finally carried away its best male student as the finest prize of all!

We wish the Bishop and family well and thank him for all he has done and meant to us. We also take courage that he will remain with us as a tower of strength and counsel and we cannot be more grateful for this very generous gesture.

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 154 02 - 04 - 1993 இதழ் 04

பேராயர் அருட்திரு டி. ஜே. அம்பலவாணர் பற்றி சில பெரியோரின் புகழுரைகள்!

கரும யோகியாக செயற்பட்ட பேராயர் 1971ம் ஆண்டு 41 வயதில் பேராயராக திருநிலைப் படுத்தப்பட்டார். இவர் யாழ்ப்பாணம் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் கற்று அரங்கேறியவர் பின்னர் லண்டன் பல்கலைக்கழகம் சென்று புதிய ஏற்பாடு என்னும் துறையில் முதுமணிப்பட்டம் பெற்றார். கிரேக்க மொழியில் உயர்ந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர் யோசனாவின் இறையியற் சிந்தனைகளில் உலகத்திலே ஒரு தலை சிறந்த நிபுணராக போற்றப்படுகின்றார் பேராயர் அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான பணி சமூகப் பணியாகும். இந்த சிறியார்க்கு எதை செய்கிறீர்களோ? அதை எனக்கே செய்தீர்கள் என்ற இயேசு பெருமானின் திருவாக்கியத்தையே அவர் தமது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு விளங்கினார் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமன்றி இந்துக்களுக்கும் சமூகப் பணியாற்றுவதில் அவர் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். இந்த தொழுவத்தில் இல்லாத ஆடுகளும் எனக்கு உண்டு என்ற இயேசு பிரானின் வார்த்தையை அடிக்கடி கூறி மனிதநேயம் கொண்டு இம்மண்ணை நேசித்தவர். இந்த நாட்டு மக்களின் இன்பதுன்பங்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமெனவே பெரிதும் விரும்பினார் நாட்டு மக்களின் வேதனைகளைக் கண்டு கொழும்புக்கும் பிறநாடுகளுக்கும் துணிச்சல் மிக்க பயணங்களை மேற்கொண்டு தமிழ் மக்களின் அவல நிலையை அவர்களுக்கு உணர்த்தினார். தமிழ் மக்கள் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பெற்று நிம்மதியாக இந்த மண்ணிலே வாழக்கூடிய ஒரு கருமமான நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அயராது பாடுபட்டார். உலக அரங்கிலே சென்று வாதஞ் செய்தார். கிரியையற்ற விசுவாசம் பயன்றது இதனாலே கிரியை செய்து கரும யோகியாக திகழ்ந்தார்.

அருட்திரு அறிவர் எஸ் செபநேசன் காலத்தின் சவால்களுக்கு திடமாய் முகம் கொடுத்தவர் ஆடுகள் உயிர் பெறும்படியாகவே வந்தேன் அதை மிகுதியாய் பெறும் பொருட்டாகவே வந்தேன் (அரு10:10) மிகவும் சிக்கலான இக் காலகட்டத்தில் பல பொறுப்புகளை வகுத்து இக்காலத்தின் சவால்களை ஏற்றுப் பிரச்சனைகளுக்குத் திடமாய் முகம் கொடுத்து திருச்சபையை வழிநடத்தினார் எம்மக்கள் படும் இடர்களை நீக்க பல முறைகளிலும் அகில உலக ரீதியில் அயராது உழைத்தார். சிறப்பாக கிறிஸ்தவ சபைகளின் ஒற்றுமைக்காக உழைத்த ஒரு சிறந்த தலைவர் ஆவார். வண. தோமஸ் சௌந்தரநாயகம் ஆண்டகை யாழ்ப்பாணம் ஆயர்

வழி காட்டியாக வாழ்ந்தவர் பதினாந்து வருடங்கள் குருவாகவும் இருபத்திரண்டு வருடங்கள் போயராகவும் இருந்து பல துறைகளிலும் அச்சபைக்கும் சமூகத்திற்கும் தமிழினத்திற்கும் உணர்வோடும் உண்மையோடும் ஊக்கத்தோடும் அருட்பணியாற்றி வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தவர்.

டாக்டர் டி. பிள்ளு ஜெயக்குலராஜா தலைவர் யாழ்ப்பாணம் கிறிஸ்தவ ஒன்றியம். அயராது

பெரும்பணியாற்றியவர் அன்பின் பிறப்பிடமும், அறத்தின் பாதுகாவலருமாக இனமத வேறுபாடு இன்றி எமது மக்களின் இன்னல்களைத் துடைக்க தனது வாழ்வின் ஒரு பகுதியையே செலவிட்டு, இடம் பெயர்த்தோருக்கு அளித்த புனர் வாழ்வுப் பணி மிகவும் போற்றிதற்குரியது.

வைத்தி கலாநிதி த. சிங்கராஜா தலைவர் யாழ்ப்பாணம் மாவட்ட அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் இணையம்

சகல மக்களுக்கும் சேவையாற்றியவர்

பேராயர் அம்பலவாணர் தமது மதத்திற்கும் திருச்சபை மக்களுக்கும் மட்டும் பணியாற்றிவர் அல்ல அவர் தமது தெய்வீகப்பணிக்கு அப்பால் சகல மக்களுக்கும் பெரும் பணியாற்றிய பெருந்தகை ஆவார். மதத்தலைவராக இருந்து கொண்டு மதவேறுபாட்டிற்கு அப்பால் சேவையாற்றியவர். தனக்கு சரியெனப்பட்டதை உரிய இடத்தில் உரிய முறையில் ஆணித்தரமாக சொல்லும் இயல்புடையவர் ஆவார்.

ஜே. அ. அசோக்குமார் யாழ்ப்பாணம் வதிவிடப் பிரதிநிதி, U. N. H. C. R.

தமிழ் மக்களின் உரிமைக்குத் துணிந்து குரல் கொடுத்தவர் பேராயர் அம்பலவாணர் அவர்கள் பதவியில் இருந்து ஆற்றிய கடமைகள் நெஞ்சை மகிழ்விக்கின்றன. இவர் கிறிஸ்தவ மதத்தலைவராக இருந்த போதிலும் பல உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் பணிப்பாளர் சபைகளில் அங்கத்துவம் வகித்து அக்கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் பேரவையின் உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். தமிழ்ச் சமூகம் படும் இன்னல்களை உள்நாட்டில் மட்டுமன்றி பிறநாடுகளிலும் எடுத்து இயம்பி உரிமைக்காய் துணிந்து குரல் கொடுத்தார்.

பேராசிரியர் அ. துரைராஜா துணை வேந்தர் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்

மானிட ஈடுற்றத்திற்கு அயராது உழைத்தவர் மனித நேயமுடன் இனமத வேறுபாடு இன்றி கடந்த 22 வருடங்களாக இப்பிரதேச மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து மானிட ஈடுற்றத்திற்கு அயராது உழைத்தவர். முகாமையாளர், ஊழியர்கள் வர்த்தக வங்கி யாழ்ப்பாணம்

- பேராயர் திரு. டி. ஜே. அம்பலவாணர்**
- * ஆண்டவர் ஆட்சி பூவுலகத் தழைத்தோடிக அரும் பாடுபட்ட அன்னம்.
  - * அல்லலுறும் மக்களின் ஆற்றொணாத் துயர் துடைத்த அருட் தந்தை.
  - * அடிமையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் அடிப்படை உரிமைக்காக வாதிட்ட வழக்கறிஞர்.
  - * அன்பும், அறமும் ஆவியின் வல்லமையும், துணிவும் நிரம்பிய ஆண்டகை
  - * பால் நினைந்துட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவு உணர்ந்து பாலுணவு கிடையாத காலத்திலும் பாலுணவு தருவித்து பாலுட்டி குழந்தையின் புன்னகை கண்டு இன்முகம் கொண்ட அன்புத்தாய்.
  - * அநாதரவாக விடப்பட்ட பிள்ளைகளை இல்லங்களில் வைத்துப் பராமரித்த வளர்ப்புத் தந்தை.
  - * அகதிகளாய் வாழ்ந்தோருக்கும் கணவனை இழந்தோருக்கும் வீடுகளை இழந்தோருக்கும் வாரி வழங்கிய வள்ளல்.
- ஜி. ஆர்.

நான் கண்ட பேராயர் அன்னை தந்தையின் ஆசிபெற்று அருள் வள்ளலாம் இறையான் அருள் உற்று இறையியல் கல்விதனை பயின்ற வர் தாம் இறைபட்டம் பெற்றவர் பதினாறு ஆண்டுகளைக் குடும்பணியில் பணிக்களமாம் அராவி, மானிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, உடுப்பிட்டியில் இளமைக் கோலமுடன் கெம்பீரத்தோற்றமுடன் இறையடியான் செய்திட்ட பணியதனை இச்சபையார் மனம்விட்டகலுமோ? கடமை உணர்ச்சி உடையவராய் கடவுள் பக்தி நிறைந்தவராய் குருவாய் இருந்து இறை ஆசிபெற்று எழுபத்தொன்றில் ஆயர் பதவி ஏற்றார் மேடு, பள்ளம் பலதாண்டி மேற்படிப்பு பல பெற்று எம்மண்ணின் மக்களின் உரிமைக்காய் எதிரொலியை எழுப்பி விட்ட எம் ஆயரே உம் சேவை எம்மை விட்டகலாதையா? வேலையிலா பிரச்சனைகள் நீங்கிடவும் வேலையற்று அலைவோரை தேற்றிடவும் அபிவிருத்தி முயற்சியிலே பண்ணை சுயதொழில்கள் அடியிட்டார் வரணியிலே எழுபத்திரண்டில் இவ்விருத்தி வேருன்றி கிளைவிட்டு கிளிநொச்சி, மாங்குளம், மட்டுநகர் மட்டுமல்ல உலகெலாம் புகழ்பரப்பும் எம் ஆயரின் நற்பணியை இயற்கையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றதே. சிறுவரின் நிலையுணர்ந்த எம் ஆயர் பெருந்தீவாம் நெடுந்தீவில் பகல் பராமரிப்பு நிலையமதை எழுபத்து ஒன்பதிலே உருவாக்கி பாராம் பசியதனை போக்கிடவே பாலுணவு தருவித்துக் கொடுத்திட்டார் முயற்சியின் விழிப்பிலே அறுபத்தொரு நிலையங்கள் யிரும் பேர் எம் ஆயர் வித்திட்ட மழலைகளின் மழலைமொழி ஆயரை ஒருபோதும் மறவாதே இறைவனின் உன்சடக்கும் கிருபையினால் இல்லமாம் அருள்மனையை எழுபத்தியொன்பதில் அன்னை தந்தை உறவினரை இழந்தவர்க்கு அன்பின் அமுதமுடன் கல்வியதை ஆரம்பமாக்கிய முன்முயற்சியினால் இன்று முளைத்திட்டது பத்து இல்லங்கள் அறுநாறு பிள்ளைகள் கல்விபெற பல்கலைப்பட்டம் பலர்பெற

எம் ஆசான் இறந்திட்ட வழியதனை எம் உள்ளங்கள் என்றுமே மறந்திடாதே. பக்களுக்கு செய்திடும் நல் உறுதி பன்னவனாம் கிறிஸ்துவுக்கு செய்வதுவே என்ற உயர் குறிக்கோளுடன் எம் ஆயர் தொழுவமற்ற மகிலதகளை தொழுவத்தில் சேர்த்திடவே பாடுபட்டார் காடாசிக் கிடந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கண் கொள்ளாக் காட்சியை கண்டு விட்டோம் தொடர்ந்த இப்பணி மட்டுநகர் இல்லங்கள், நிலையங்கள் என்றுமே இச்சேயவை மறவாதா மிஷனரிமார் வித்திட்ட இறையியல் கல்லூரி இயக்கமற்று கிடந்ததை ஆயர் கண்டு இப்பணியை தாம் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற இளையதலைமுறை இறையியல் கற்றிடவே இறை ஒளி ஏற்றிட்டார் மருதனார் மடத்தினே எத்தனையோ குருமார்கள் பட்டப் படிப்பதனை பெற்று எல்லா இடமும் இறைசெய்தியை இயம்ப ஆயரவர் சபைத்திட்ட நல்லாசியை ஆண்டாண்டு சென்றிடினும் நாம் மறவோம். அல்லலுற்றோர் துயர் துடைத்தவரே அடிமையாம் விலங்கை உடைத்தவரே பெண்களுக்கு குருப்பணியில் இடமளித்தவரே பெண்களுக்காய் குரல் கொடுத்தவரே இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கு புகலிடமும் இதயமதில் அமைதி தோன்ற இதமான வார்த்தைகளும் ஊனமுற்றோர் வாழ்வு பெற நம்பிக்கை இல்லமதும் உணவின்றி வாடுவோர்க்கு நிறைவான போஷாக்கும் வளங்கிட்ட வள்ளலை நாம் மறவோம். ஐயா! நீங்கள் எடுத்திட்ட முயற்சியை பின் தொடர உங்கள் ஆசி ஈந்திடுங்கள் உங்கள் அடிச்சுவடதனில் வீசுகின்ற உயர்வான நறுமண வாசனையை இடையினிலே நிறுத்திவிட எண்ணினாலும் இறுதி வரை உங்கள் பணி தொடர்த்திடவே இம் மண்ணில் உங்கள் பாதம் நிலைக்கட்டும் இறைசேவை செய்து ஆசி பெற இறைவனை வேண்டுகிறோம். ஜேசன் செல்வம்

மீன் பாடும் மட்டுநகர் மக்களின் ஆசிகள் ஆயருக்கு

- 1) வடக்கிலே செய்திட்ட திருச்சபை பணியினை கிழக்கிலே வித்திட முயன்ற நம் ஆயர் மீன்பாடும் தேர் நாடாம் மட்டுமா நகரிலே மீண்டும் ஓர் ஒளிச்சுடர் ஏற்றிட முயன்றிட்டார் யற்கை எழில் மிகு ஆற்றங்கூரதனில் இடமாம் ஊறணி என்ற அவ்விடத்திலே இட்டார் அடித்தளம் எண்பத்தொன்பதில்
- 2) ஆயர் தம் கீழ்திசை முதல் பணிக்களம் ஆயரின் சீஷனாம் சிலநடன் தொடர்ந்து காலங்கள் சென்றிட கர்த்தரின் கிருபையால் கடவுளின் மந்தைக்குள் பலர் சரண் அடைந்தனர் ஆயரின் நற்பணி மென்மேலும் ஓங்கிட ஆண்டவன் அருட்செய்தி ஊரெங்கும் முழங்கிட திருப்பணியாளர் தம் சேவையைத் தொடர்ந்திட்டார்
- 3) வறுமையில் வாடிடும் மக்களின் துயரையும் விதவையின் பிள்ளைக் கண்ணீர் துளியையும் இடம் பெயர் மக்களின் ஓல நிலையையும் இருண்ட எம் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையையும் மாணவ மணிகளின் கல்வி சீர் இன்மையும் கருணைக் கடலாம் எம் ஆயர் கண்டு கடுகதி வேகத்தில் பணியிலே இறங்கினார்
- 4) கீழ்த்திசைப் பாலரின் கண்ணீர் ஆடெத்திட கீழ் மண்ணில் கல்வி சுடர் விட்டு ஒளிந்திட அன்பற்ற உள்ளத்தில் அன்பினை வைத்திட அன்பரின் வாசனை எங்கும் பரம்பிட ஆயர் தம் முயற்சியால் பாலரின் பள்ளியை ஆகாரமோடு தாய் அன்பையும் கொடுத்து பராமரிப்பு நிலையங்கள் சிலவற்றை நிறுவிட்டார்
- 5) பாலரின் வளர்ச்சியை கண்ட எம் ஆயர் பல படி இவர்களை உயர்த்திட விரும்பினார் பெண்ணின் விடிவிற்காய் உழைக்கும் எம் ஆயர் பெண்களின் இல்லமொன்றை அமைத்திட துணிந்திட்டார் சிறிதாக அமைத்திட்ட பெண்ணின் இல்லத்தை பெரிதாக இருமாடி கட்டடம் ஊறணியில் திறந்திட்டார் வைகாசி தொண்ணூற்று இரண்டில்
- 6) பெண்ணின் விடிவிற்காய் உழைத்த எம் ஆயர் ஆணினத்தையும் ஒதுக்கிவிடவில்லை ஆண்களில் கல்வியின் படி நிலை உயர்த்திட ஆகாய விமான நிலைய வீதியில் ஓர் இல்லத்தை வசதியாய் அமைத்து வழி பல செய்து வசதியற்ற பிள்ளைகளின் கல்வியை உயர்த்திட அரும்பாடு பட்டிட்டார் எம் ஆயர் கிழக்கிலே
- 7) அபிவிருத்தி வேலைகள் பலவற்றை திறம்பட அமைத்திட ஆயர் பல ஒழுங்குகள் செய்திட்டார் கெம்பீர் நடையும் இதமான தோற்றமும் கவரும் நல் மொழிகளும் புன்முறுவல் நகைச்சுவையும் கீழ்த்திசை இயற்கை என்றுமே பறைசாற்ற கீழ்த் திசை மக்கள் ஆயர்க்கு புகழ்மாலை சூட்டிநிற்க இறைஆசி என்றுமே ஆயர் மேல் தங்குக
- 8) மருதனார் மடத்திலே குருத்துவப் படிப்பினை மட்டுமா நகர் பெண்குலம் கற்றிட தாதிப் பயிற்சியில் எங்களுக்கோர் இடம் தந்திட்ட ஆயரை என்றுமே நாம் மறவோம் ஆயரின் பரந்த நல் நோக்கத்தின் விளைவினால் ஆண்டவன் செய்தியை அளித்திட எமக்கொரு ஆசான் இருந்ததை என்றுமே நாம் மறவோம்
- 9) ஆயரின் முயற்சியால் உருவான பரியோவான் ஆலய மக்கள் இறைவனுக்கு நன்றி கூற ஆண்டவன் எமக்கீந்த இறையடியான் எம் ஆயர் பிரியாமல் விடைபெற்று மீண்டுமோர் புதுரகத்தில் தம் பணியை தொடர்ந்திடவே தந்தையின் துணைவேண்டி பரியோவான் ஆண்கள் இல்லம் பெண்கள் இல்லம் வாழ்த்துக்கூற பாலரும் நாம் இவர்க்கு புகழ்மாலை சூட்டுகிறோம்
- 10) ஆயரே உங்கள் குடும்பம் குன்றிவிட்ட தீபம்போல ஆண்டவனின் சேவைதனை என்றுமே நிறைவேற்ற தமிழினத்தின் விடிவிற்காய், தமிழ் மக்கள் உரிமைக்காய் அடிமை விவங்கொழித்திட சாதியினைத் தகர்த்திட திருச்சபைகள் இணைந்திட திருமைந்தன் செய்திபரப்பிட திரும்பவும் ஏம்முடனே உங்கள் பணி தொடர்ந்திட கிழக்கு வாழ் மக்கள் ஆசி குடும்பம் மேல் தங்குக இயற்றியவர் :
டே. கு. ஜோயில் குணதேவி

பெற்ற நம் பேராயர்
வரன்றே இறையியலாழன்!
பார் எங்கும் புகழ்பரப்பி
நார் நாராய் தன் வாக்கை
உரித்து
தேக செளக்கியம் பாராது
கண் துஞ்சா வள்ளலாய்
எம் மண்ணுக்கு ஆற்றல்
நிறைந்த
அரிய சேவைதனை செய்த
பெரியாரை சிறியாராய்
நாம் என்றுமே மறந்திடோம்.

2. இவரன்றே நம் வேந்தன்
இறையியலாழன்
இலங்கையின் பல பாகத்திலும்
இறையியலின் சாற்றை
ஊற்றினார்
பற்றுறுதியின் சொல்லாக்கமே
இறையியலென முழங்கி
விட்டார்
குழ்நிலை மாறிக்கொண்டே
போகும்
விசுவாசம் என்றுமே மாறாத
சக்தியென்று

கொள்கையினை அடிப்படை
யாய் கொண்டார்
நம் வேந்தன் நம் இறையிய
லாழன்.

3. தரிசன வீச்சிலே வல்லவராய்
மிளர்ந்தார்
தயங்காமல் எதிர்ப்புகளை
ஏற்றுக் கொண்டார்

தவித்த மக்களை ஆதரித்தார்
தணியாத தாக்கத்துடன்
இறைசெய்தி அறிவித்தார்

தருமனுக்கு நிகராக
தானமும் செய்திட்டார்
தரணியில் இவரன்றே சிறந்த

நல் இறையியலாழன்
தயங்காமல் ஏற்றிடுவீர்
பரப்பிடுவீர் இவர் பணியை.

4. குழ்நிலைக்குத் தக்கதாக நில
பரங்கள் மாறினாலும்
என்றுமே மாறாத நல் வசு

வாசத்தின் உறுதிதனை
தயங்காமல் கடைப்பிடித்தார்
விசுவாச இறைவேந்தன் என

பலராலும் போற்றப்பட்டார்
துன்பத்தில் தோளோடு தோள்
நின்று பாடுபட்டார்

பாடுபரம் திருச்சபையோடு
சேர்ந்தார்
பாடுபரம் பாட்டாழியைப்

போல் உழைத்தார்
இவரன்றே சிறந்த நல் இறை
யியலாழன்.

5. செயற்பாட்டிலே உறுதியுடன்
செயற்பட்டார்
வெழிப்பாட்டின் சரிசனையாய்
ஈடுபட்டார்

முடங்கிக் கிடக்கிற சமு
தாயத்தை
விழிப்புறச் செய்வதற்கே

அவர்களோடு பங்குபற்றினார்
பவுலடியாரின் வாக்கிற்கிணங்க
ஆக்கிவிட்டார்

தன்னை வெறுமையாக
வல்லமை யற்றவரை விழித்
தெழச் செய்தார்

ஈந்தார் சிறந்த நல் வல்ல
மையை.

6. பாடுபரம் தாசனுக்கொப்பாக
பல பாடும் அனுபவித்தார்
தன் நாமத்துக்கு ஏற்ற

வண்ணம்
உயிர்ப்பாம் நற்செய்தியை
அம்பலப் படுத்தியும் விட்டார்

திமையை விரட்டியடிக்கும்
தோற்றத்துடன்
பாரபரம் மக்களுக்கு தோள்

கொடுத்து
தாழ்ந்தவரை உயர்த்தி
இன்றும் எம்மத்தியில் வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கும்
இவரன்றே பார் போற்றும்
சிறந்த நல் இறையியலாழன்

வாழ்க இவர் பணி
மகிழ்க இவர் நாமம்
ஆக்கம் : கு. குமரேசன்

மட்டக்களப்பு சபைகள்
பிரிவுசாரம்

இறையருள் பெற்றவரே
மறை முதல்வரே
திருமகன் இயேசுவின்

வழி வந்தவரே
வருக வருகவென்று
வாழ்த்துகிறோம் - நாம்

உயர்க உயர்கவென்று
போற்றுகிறோம்
இனிய நல் குடும்பம்

1. இனிதாக அமைய
இணைந்தே பணியை
இசைவாகச் செய்ய
இறைவனின் ஆசி

உளமதில் மலர
சேவையே மனதில்
உருவாகக் கொள்ள

துணைவியின் துணையுள்
பணிவாக அமைய

2. உற்றாரை இழந்தோம்
உறவையும் மறந்தோம்
பெற்றோரின் பாசம்

தெரியாமல் இருந்தோம்
கருணையின் வடிவே
இயேசுவின் உருவே

கலங்கிய மனதுடன்
வாழ்கிறோம் - நாம்
கால் நூற்றாண்டு

சேவையைப் போற்றுகிறோம்
3. இறையாட்சி உலகில்
மலர்ந்திட வேண்டும்

விசுவாசிகள் என்றும்
பெருகிட வேண்டும்
திக்கற்ற மக்களை

தாங்கி நடத்தினீர்
தினம் தினம் உம்மைப்
போற்றுகிறோம்

நீடுழி வாழ
இறைஞ்சுகிறோம்
4. சிறுவர்கள் நாங்கள்

சிதறிய போதும்
பாசறை அமைத்து
தாங்கி நடத்தினீர்

இயேசுவின் அன்பை
ஆயரில் கண்டோம்
மாசு நீங்காப் பணியை

மாண்புடன் செய்த
உம்பிரிவு எம்மை
வாட்டுதையா

பேராயர் பேரருள் திரு. டி. ஜே.
அம்பலவாணர் அவர்க்கு
இறையியல் கல்லூரி அதிபர்

ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் வழங்கும்
சேவை நலன்
பாராட்டுப் பாமாலை

எம் மண்ணின் மாண்பு பேணிடவும்
நம் மக்கள் மரபு காத்திடவும்
உன்னத பணியேடு

ஊழியரை உருவாக்கிடவும்
சித்தம் கொண்டீர்
சுத்தமாய் இக்கல்லூரியை

நாட்டினீர்
ஊழிய பயிற்சி பெறும் நாங்களும்
உம் நோக்கம் நிறைவேற்ற

வாழ்ந்திடுவோம்.
உங்களால் எத்தனையோ ஊழியர்
கள் உருவானார்கள்

ஏழைகள் பலர் வாழ்வு
பெற்றார்கள்
எத்தனையோ பிள்ளைகளை

பாசமுடன்
அணைத்தெடுத்து வளர்த்தீர்கள்
வாழ்வளித்தீர்கள்

சத்தியத்தின் நெறிநின்று சான்
றோர் விசை பெற்றீர்கள்
சமதர்ம சிந்தனையால் பல

சாதனைகள் புரிந்தீர்கள்
உத்தமரில் வரிசையில் ஒருவரா
னீர்கள் - எம்

உள்ளமதை கவர்ந்துகொண்டீர்கள்
எங்கும் தமிழ் வேண்டும்
நற்றமிழால் இறையியல் கற்க

வேண்டும்
அதற்கு தீராது உழைத்த
பேராயரின் மனது யாவருக்கும்

வேண்டும்
இன்று வரை நடந்ததெல்லாம்
நினைப்பதில்லை

நெஞ்சங்கள் சில நினைவை
மறப்பதில்லை
சாற்றடித்தால் வளையாத

உருக்கைப்போல
காலத்தால் அழியாத நினைவுகள்
நீங்களே

இறையாற்றலினால் அமைத்திட்ட
இக்கல்லூரி வாழ்த்துக் கூறிடுதே
எம் நெஞ்சம்

உம் திருப்பணி நிறைந்து
புகழ்பாடிடுதே
இயேசு நாமம் வாழ்க

உம் திருப்பணி வளர்க
என நீடுழி வாழ்க வாழ்க என
வாழ்த்துகிறோம்.

வாழ்த்துப்பா

தென் இந்திய திருச்சபையின் பல ஆண்டுகள் பண்புமிக்க ஊழிய ராகவும் 22 ஆண்டுகள் மாண்புமிகு பேராயர்களும் அளிப்பரிய சேவை செய்து இளைப்பாறிச்செல்லும் பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர் ஆண்ட கையின் சேவைகளைப் பாராட்டித் தென்மராட்சி நுணாவில் கிறிஸ்தவ சபையாரும் நலன் விரும்பிகளும் மனமுவந்தளித்த வாழ்த்துப்பாக்கள்

வெண்பா

1. அருட்திரு பேராயர் அம்பலவாணர் பொருட்டிறை ஆசி பொலிந்து திருப்பெறவே இந்நுணாவில் மக்கள் யாம் ஏத்தும் யேசுவ பன் முறையும் பாதம் பணிந்து ஆசிரிய விருத்தம்
2. புங்குடுதி வசஞ்செய் பேற்றால் புவியினி லதன் பேரோங்க அங்குயர் யோசெப் பொன்னம்பலம் அம்பலவாண ரென்பார் அங்குள திலகம் அன்னா அன்னம்மா என்பவரை மணந்து பொங்கிடும் புகழ்சேர் மக்கள் ஐவரைப் பெற்றார் ஆங்கே
3. இரண்டாம் மகற்கு டேவிட் ஜெயரட்ணம் அம்பலவாணர்ப் பரவரும் பெயர் வைத் தண்ணார் பாரெலாம் புகழ் வைத்தார் உரமிகு யாழ்பாணக் கல்லூரி உற்றுயர் கலைகள் கற்றே தரம் மிகு முதுகலை மாணியத் தரணியில் சிறக்க வைத்தார்
4. தகப்பனும் தமையன் தானும் தகைமைசா லுயர்ந்தோர் போற்றும் மிகப்பெரும் ஊழிய ராக மினிர்ந்தனர் அவர்வழித் தானும் செகத்திடை உவமையில்லாச் சீரிய நல் லுழிய ராக யுகத்தினி லொளிர்ந்தார் ஒப்பில் ஊழியர் பதினா றாண்டு
5. வாலிபம் நிறையும் வேளை வைத்திய கலாநிதி சந்திராவை சாலியல் இறையருள் கூட்டச் சரியெனத் திருமணம் செய்து வேலிகல் இருவர் மைந்தர் விளங்குறு தயாளன் தர்ஷன் ஆலினை நிகர்த்தே யோங்க அவனியி லடைந்த ரன்றே
6. பேனுநல் லெழுபத்தொன்றில் பேராயர் தெரிவில் வந்து மானுமென் பத்தொன்றதனில் ம னுதெடுந் தில்தான் பூனுபகல் பராமரிப்பு நிலையத்தை தொடக்கி வைத்து காணுமனு பது நிலையங்கள் சலினுரு ஆக்கினர் ரன்றோ
7. ஆண்களில்ல மெனவும் அரிய பெண்களில்ல பெனவும் பத்து மாண்புறு மில் வங்களாக்கி மாபெருஞ் சேவைகள் செய்து வான் புகழ் பரப்பி வைத்தார் வையத் தெய்வாய ரென்பார் மேன்மை சொள் யேசுவி னாசி மினிர்ந்து பொலிந்து வாழ்க
8. உடுப்பிட்டி மாண்பா யுயர் வட்டுக்கோட்டை யராவி நான்கும் தொடுத்துயர் தவங்கள் சட்டத் தூய்மையோடஞ் நான்கின் பாலும் அடுத்தவர்க் கியாலாச் சேவை அமைவுறச் செய்து வைத்த நெடுந்தவப் பேராயர் என்றும் நிறைவுடன் திகழ்ந்து வாழ்க
9. அபிவிருத்தித் திட்டங்க ளான்பெண் ணில்லாங்க ளணிசேர் நல்ல சிடி நிகழ்ந்த பகல் பராமரிப்புச் சேவைகள் சிறக்கச் செய்து புவிதனிவா னையிறவுக்கப்பாலும் புனித நற் சேவையாற்றி கவினுறு யாழ் மண்டலங் கனித்திடப் பரந்தது ஆயர் தம்மால்
10. அறிவினி லாந்தலில் அன்பின் அயராத சேவை தன்னில் நெறிவழி நடத்தலில் நேர்மையில் நிறைவுறு கிறிஸ்தவ சேவையில் வறியர் சிறுவர் ஈழம் வாழ்த்திடும் தமிழர் வாழ்வில் பொறிகவர் நெறியைக் காட்டிப் புதுமைகள் படைத்த ஞானி வாழ்கபே ராயர் சேவை வளர்கபே ராயர் ஆயுள் வாழ்கவே யேசு வினாசி வளர்க பொலிந்தே என்றும் வாழ்க யாழ் மண்டலம் என்றும் வளர்ந்து பரவுக எங்கும் வாழ்க ஆயர் மன்னன் மகா ரோடும் யேசுவின் கிருபையாலே

நுணாவில் கிறிஸ்தவ சபையினரும் அவ்வூர் நலன் விரும்பிகளும்

நவாலி

தென்னிந்திய திருச்சபை

தென் இந்தியத் திருச்சபையின் பேராயர் அதி வணக்கத்துக்குரிய டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கட்கு சேவைநலன் பாராட்டு வைபவம் நவாலி தென் இந்திய திருச்சபை சேகர மக்க ளும் நவாலி வை. எம். சி. ஏ. ஸ்தாபனத்தினராலும் 21-3-93 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 3-00 மணியளவில் நடத்தப்பட்டது.

அத்தியட்சர் அதி வணக்கத்துக் குரிய டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களும் டாக்டர் திருமதி சி. அம்பலவாணர் அவர்களும் நவாலி வை. எம். சி. ஏ. மண்ட பத்திற்கு மேள வாத்தியங்களுட னும், சிறுவர்களின் நடன நிகழ்ச்சிகளுடனும் அழைத்துச்செல்லப் பட்டார். அதன்பின் தலைவர் திரு. சி. ஜெயரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று தொடர்ந்து தேநீர் உபசாரமும் நடைபெற்றது.

நவாலி திருச்சபை சிறுவர்களின் பாண்டி வாத்தியத்துடனும் நடன

நிகழ்ச்சிகளுடனும் தென்னிந்திய திருச்சபை முன்றில் அமைக்கப் பட்ட அரங்கிற்கு அழைத்துவரப் பட்டனர். அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு அருள் திரு. வி. என். தர்மகுலசிங்கம் தலைமைதாங்கி னார். தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து இளைப்பாறிய அர சாங்க அதிபர் திரு. ஏ. சி. ஜெப நாயகம் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை சார்பாகவும் திரு. வி. சிற்றம்பலம் இந்துசமய நண்பர்கள் சார்பாகவும் திரு. அ. அதிசயதாசனும், சபை காரி யஸ்தர் குழு சார்பாகவும் திருமதி இ. ஜெயரத்தினம், சபையின் பெண் கள் சங்கச் சார்பாகவும் செல்வி சுகந்தி ஜெயசிங்கம் சபையின் வாலி பர் சங்கச் சார்பாகவும் பாராட்டுரை வழங்கினர். சபையின் ஓய்வு நாட் பிள்ளைகளாலும், நவாலி ஆனைக்கோட்டை பகல் பரா மரிப்பு நிலைய பிள்ளைகளாலும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனைக்கோட்டை சபை சார்பாகவும், நவாலி வை. எம். சி. ஏ. சார்பாகவும், நவாலி திருச்சபை சார்பாகவும் அத்தியட்சர் அவர்களுக்கு அன்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

உடுவில் திருச்சபையின் சார்பில் உவந்தளித்து கவிதைக்கொத்து நம் பேராயர் பெற்றெடுத்த குழந்தைகள்

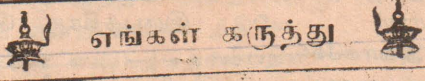
- 1) அருள் வெள்ளம் பெருக் கெடுக்க அன்புடனே அமர்ந்திருக்கும் எம் அருமைப் பேராயர் அவர்களே அவர்தம் பெருமை தனை ஆர்வமுடன் செவிமடுக்கக் காத்திருக்கும் நம் பேராயர் அம்மாவே பெருவிழாக் காண இங்கு கூடிவந்த பெருமக்களே நம் பேராயர் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளை எடுத்துரைக்க கவி மூலம் பாடிடவே வந்த எனது இதயம்சுனிந்த வணக்கங்கள் இல்லறமாம் நல்லறம்
- 2) அருட் தந்தைக்குப் பாமாலை சூட்டிடவே நானும் வந்தேன் ஜெயமுண்டு பயமில்லை என்றிருந்தோம் 1970ல் ஜெயரத்தினம் எம் பேராயரானார் அகிலத்தின் மருள் அகற்றி அருள் ஒளியால் ஊழியம் செய்யவேனத் தனைக் கொடுத்தார் வானத்துச் சந்திரன் பார்தனில் வந்ததுவோ சந்திரா என்றே பல்லாயிரம் தரம் அழைத்தே அகமகிழ்ந்தார் நம் ஜெயரத்தினம் அண்ணலும் நோக்க அவளும் நோக்கினாள் கண்களும் கலந்த காதல் பிறந்தது காதற்படகில் இல்லற தீபத்தை ஏந்தியே நல்லறப் பணிதனை நாடும் வீடும் நலன் பெற நல்லாசியுடன் நாடத் தொடங்கினார் இறைபணியின் ஆரம்பம்
- 3) இறைபணி செய்தே வரும் நாளில் மக்கள் இருவர் மகிழ்வாய்ப் பெற்றே அன்பும் அறிவும் பண்பும் பரிவும் வேளை அறிந்தே மருந்தென ஊட்டி வளர்த்திட்டார் இளவல்களை இருளில் ஒருவர் வைத்திய ராகவும் இளையவன் இறையியலாள னாகவும் பணிதனைத் தொடர் கின்றார் நாமிருவர் நமக்கிருவர் நல்ல தொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகமெனத் திகழ்ந்திட்டார் தீர்க்கதரிசியான பேராயர்
- 4) தீர்க்கதரிசனமாய் எம் தேசப் பணிகளையே சேவையால் அன்பால் கருணையால் வளர்த்திட தம் தீர்க்கமான முடிவைத் தீட்டிட்டார் புறத்தூய்மை நீரால் அமையும் அகத்தூய்மை வாய்மையால் அபையுமென செப்பிய வள்ளுவர் வாய் மொழிச் செயல்வீரர் இவர் தானே உங்கள் ஆளுமைத்தோற்றம் மறையுலகை ஆளுதையா உங்கள் சிந்தனைகளை குளிகள் நம்மைக் கவர்ந்ததையா அன்பெனும் அழகத்தை தீரக் கமெனும் கலசத்தில்

- நேர்மைக்கரத்தால் தியா கத்தால் எமக்களித்த காருண்ய மூர்த்தியே! என் கண்கள் பனிக்குதையா இருபத்திராண்டுகள் எம் மண்ணுக்காய் இனிதாய் பணி முடித்தீரையா பேராயர் பெற்ற குழந்தைகள்
- 5) 1977ம் ஆண்டு நாம் இறும் பூது அடைந்தோம் உம்பணி ஆணையிறவு தொடர்பு பரந்தது மீன்பாடும் நாடுவரை நடை பயின்றது பூத்த புது மலராய் புதிய திருச்சபைகள் பிறந்தன; வளர்ந்தன; புகழ்ந்தன; சிங்காரக்குழந்தைகள் சீராக வாழவே அறுபத்தொரு பகற்பராமரிப்பு நிலையங்கள் உம்முழைப்பால் உருவாயின 'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்' உண்டியுடன் உறையுளும் அறிவும் வழங்கினீரே வேறும் சில குழந்தைகள்
- 6) பேராயரே! இன்று நீங்கள் அட்சய பாத்திரமானீர்கள் ஈரைந்து இல்லங்கள் இனிதமைத்து ஈன்றவளிலும் இனியவ ரானீர்கள் உழைக்கும் கரங்களே உலகை உண்டாக்கும் என்பதற்கியைய மாதர்க்கு பல் தொழில் காட்டினீர்கள் தையலருக்கு தையலுடன் தட்டெழுத்தும் சுமுக்செழுத்தும் தும்புத் தொழிலுடன் அலங்கார வினைத்திறனும் கற்றிடவே பயிற்சி நிலையங்கள் பல அளித்தீர்கள்
- 7) யுத்த விளிம்பில் சதுராரடும் நம் தேசம் அபலைகளும் விதவைகளும் அழகுரலும் கூக்குரலும் இவையாவும் எம் பேராயர் உள்ளத்தை உருக்கின திடங்கொண்டார் மனங்கொண்டார் விதவைகள் குடும்பங்கள் காத்திட விளைத்திட்டார்
- 8) "உலக மக்களே செயற்படுங்கள்" என்று செப்பிடாமல் செயற்பட்டார் கேரதீவாலும், தாண்டிக் குளத்தாலும் கிளாலியூடாவும் புறப்பட்டார் வீரமுடன் நடந்தும் விழுந்தும் சென்றே மேலைத் தேசங்களில் எம் நிலையுரைத்தே உதவிகளைப் பெற்றிட்டார் மனம் இருப்பதனாலே மனிதர்கள் ஆனோம்
- 9) "அறுப்பு மிகுதி வேலையாட்களே குறைவு" என்ற வேதவாக்கு அவர் அடிமனதை ஆராய இறையியற் கல்லூரி கன்னாகத்தில் எழுந்தது பேராயர் பெருங்கனவு நனவானது பல்லாயிரம் குருமார் உருவாகிடவே உழைத் திட்டார் பேராயர் (4 ம் டக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி

“ஆபத்துக்காலத்தில் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு: நான் உன்னை விடுவிப்பேன், நீ என்னை மகிமைப்படுத்துவாய்”
— சந்தீதம் 50:15

எங்கள் கருத்து

பேராயர் அருள்மிகு அம்பலவாணர் அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்

நமது ஆதினத்தின் இரண்டாவது பேராயர் அருள்மிகு டேவிட் ஜெயரத்தினம் அம்பலவாணர் அவர்கள், பதினைந்து ஆண்டுகள் சபைக்குருவாகவும், இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் பேராயராகவும் பணியாற்றி - கடந்த பெப்ரவரி 28-ம் நாள் ஓய்வுபெற்றுள்ளார்.

இவர், பேராயராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டபின் - தாம் கிறித்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஏனைய சமய மக்களுக்கும் இறைபணியாற்றவே கடவுள் தம்மை அழைத்துள்ளார் என்ற உறுதியோடு பணியாற்றத்தொடங்கினார். ஆதினத்தின் பணி, தமிழ் மக்கள் வதியும் இடங்களில் பரப்பவேண்டுமென உந்தப்பட்டவராய் யாழ் மாவட்டத்திற்கு அப்பாலுள்ள கிளிநொச்சி, வவுனியா மாவட்டங்களிலும், கொழும்பில் தமிழ்க் கிறித்தவர்கள் வதியும் வக்தலையிலும் - பட்டக்களப்பில், வேறு மிஷன்கள் பணியெய்யாத இடங்களிலும் திருப்பணிகளைத் துவக்கி - புதிய சபைகளை நிறுவினார் யாழ். நகரிலும் நர்ப்புறப் பணிகளமொன்றை நிறுவி, நல்லமுறையில் இயங்க வழிவகுத்துக்கொடுத்துள்ளார்.

இன்று யாழ் ஆதினத்தில் வழிபாட்டிடங்கள் உட்பட 60 சபைகள் இயங்கிவருகின்றன பிரசங்கிமார் உட்பட 37 சபை ஊழியர்கள் கடமையாற்றிவருகின்றனர் - சபை ஊழியர், தமது துறையில் மேலதிகப் பயிற்சி பெற, மேல்நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர் ஊழியருக்கு ஏற்ற நால் நிலையமொன்று உருவாகக் கப்பட்டு, நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது காலத்துக்குக் கப்பட்டு, ஊழியரின் மாதாந்த வேதனம் கூட்டப்பட்டது, இதனால், காலம் ஊழியரின் மாதாந்த வேதனம் கூட்டப்பட்டது, இதனால், ஊழியர் தமது வாழ்க்கையைக் கஷ்டமின்றி நடத்த உதவிசெய்தார்.

பேராயரின் முயற்சியினால், ஓய்வுபெற்ற ஊழியரின் ஓய்வூதிய நிதி நல்லமுறையில் இயங்கிவருகிறது. விதவைகளாய் வாழும் ஊழியரின் மனைவிமாருக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. ஊழியரின் பிள்ளைகளின் படிப்புக்கு வேண்டிய வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆதின ஊழியர் ஆன்மீகத்துறையில் முன்னேற்றமான ஒடுக்கங்களும், சமயஞ்சார்ந்த கருத்தரங்குகளும் கிராமமாக நடத்தப்பட்டு வந்தன. சமூக அபிவிருத்தித்துறையில், ஊழியர்களுக்கு அடிக்கடி நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுவந்தது. இந்தவகையில் பேராயர் அவர்கள், ஆதின ஊழியர்களுக்குச் செய்துவந்த உதவிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

பேராயர் அவர்கள் - நமது ஆதினத்தின் பொதுநிலையாளர் (லேமென்) சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டுமென்ற நோக்குடன் - அவர்களில் பலரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, சமூகத்துறையில் நல்ல பயிற்சி பெற்றுவர வசதிகள் பல வழங்கினார். இவர்களில் சிலர் ஆதின சமூக அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் முறைப்படி நடைபெறுவதற்கு உதவிவருகின்றனர். இதனால், பேராயரினால் தொடங்கப்பட்ட சமூகப்பணிகள் விருத்தியடைந்து வருகின்றன.

தமிழ்ப்பண்பாட்டில் கிறித்தவர்கள் வேருன்ற வேண்டும் - கீழ்த்தேய ஞுறையில் நம் வழிபாடு நடைபெற வேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடன், வழிபாட்டு நூலையும், வழிபாட்டுப் பாடல் நூலையும் புதிதாகப் பதிப்பித்தார். அவற்றை ஏற்றமுறையில் ஊழியர் பயன்படுத்தவேண்டுமென ஊக்குவித்தார் இந்த நோக்குடன், நமது சபை ஊழியர் பயிற்சி பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன், மருதனாமடத்தில் கிறித்தவ இறையியல் கல்லூரியை 1983-ல் நிறுவினார் இக்கல்லூரினின் மூலம் பேராயரின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

மனிதநேயத்துடன் பேராயர் அவர்கள் நமது ஆதினத்திற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் ஆற்றிய பணிகள் பல. அநாதைகளாக ஆகரவற்றிருந்த பிள்ளைகளுக்கு பகல் பராமரிப்பு நிலையங்கள் பல நிறுவினார். சிறுவர் இல்லங்கள் நிறுவப்பட்டன. இவர்களுக்கு உணவும், உறையுளும், பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் வசதிகளும் வழங்கப்பட்டன. இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. உள்நாட்டுப் போரினால் தம் குடும்பத்தலைவர்களை இழந்த பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டது அதனால் அநேகமான பெண்கள் தம் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க முடிந்தது. தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள் பல அமைத்து வாலிபப் பெண்களும் ஆண்களும் தம் வாழ்க்கைக்குரிய தொழில்களைப் பயில வாய்ப்பளித்தார்.

இன மத வேறுபாடின்றி, தமிழ் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடன் பேராயர் அல்லும் பகலும் அனவரதமும் அயராது ஆற்றிய பெருந்தொண்டுகளை நாம் என்றும் மறவோம். இவை தொடர்ந்தும் நடைபெறுமென்பதே அவர் நம்பிக்கை. தமிழ் மக்களின் அவலநிலையை மேல்நாடுகளிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் எடுத்துக்கூறி, பல இடங்களில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படும் அநீதியை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பிய பேராயரை கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நன்றிநிறைந்த உள்ளத்துடன் வாழ்த்துகின்றனர். நமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய பேராயர் அம்பலவாணரை நன்றிதழும்பும் உள்ளத்துடன் வாழ்த்துகிறோம். இவர் தமது ஓய்வுகாலத்தில் தொடர்ந்து நல்லவர்களுக்கு இறைபணியாற்ற இறைவன் தாமே, தம் நல்லாசிகளை இவர் மேல் பொறித்தருள் வேண்டுமென்பதே எமது வேண்டுமொன்றாகும்.

உடுவில் திருச்சபை...

(3 ம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெரும் பயனும் கண்டு அக மகிழ்ந்தார்

10) உயிர் குடிக்கும் யுத்தம் நடக்குதம்மா உயிர் விட்டோர், பொருள் விட்டோர் வாழ்ந்தமனை விட்டோர், குடிதனில் துயரமே வடிவெடுத்து வாழ்கிறார் அவலங்கள் அடைந்தோர் நினைவாண்டு பேராயர் சைக்கோலஜி காத் திடவே முன் வந்தார் உறைவிடமும் உலர் உணவும் உடையும் உதவிப் பொருளும் கொடுத்து உதவி நின்றார்

11) எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனவே உடுவில் ஊர்தனில் வளர் கல்லூரி உயர்வுக்கு உழைத்திட்ட நம் தந்தை உதவிகள் ஊக்குவிப்புகள் அனைத்தினதும் அபயகரம் காட்டித் தியாக சீவராசிவிட்டார்

12) நூற்றி எழுபத்தைந்தாண்டு வயதை நிறைவு செய்தே வளர்ந்திட்ட யாழ் அத்தியட்சாதினத்தின் விழாவைப் பெருவிழாவாகத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடி அக மகிழ்ந்த எம் அண்ணல் நம் சொந்த மண்ணைக் காத்திடவே தேசியத் தலைவரை தம் தேச விடிவிற்காக அங்கிலிக்கன் ஆயுட்டுன் முக முகமாய் சந்தித்து எம் விடியலுக்கு வித்திட்டார்

13) என் அன்புத் தந்தையே! பாசமிகு அன்னையே! உம்மை நாம் பிரியப் போவதில்லை உமக்குப் பிரியாவிடை தருவதும் தருமமல்ல நீங்கள் இருவீரும் பல்லாண்டு வாழ்க! நல்லாரேக்கியம், பெற்று பேரர்கள் மடி தவள தாங்கள் வளர்த்தெடுத்த குழந்தைகள் உளம் குளிர அவர் தம் வளர்ச்சி கண்டு இன்புற்று வாழ இனியவர் மலர்ப் பாதம் பணிந்து என் பிரியாத பாசத்தை உங்களுக்கீர்ந்து ஆசி கூறி அமர்கின்றேன் விடை தாருங்கள் திருமதி கிருபா பவசிங்கம் உடுவில்

எங்கள் வித்தகப் பெருந்தகையே!

ஆண்டவனின் அடியவராய் அகிலத்தில் மலர்ந்து அருட்பணி ஆற்றிட மெய்பொருள் ஆவிதனைத் துறந்து அன்பு மிகு செம்மலாய் துலங்கும் ஆயரே, எங்கள் தந்தையே வடக்கு முதல் தெற்கு வரை இறையன்பின் விலக விதைத்து உல்லங்களை நிலை நாட்டி மாணவர் தம் எதிர் கால வாழ்வுக்கு துணை புரிந்து..... பாலகரில் பற்று வைத்து

பகல்பராமரிப்பு நிலையங்கள் ஈந்து விதவைகள், பெண்கள் சயதொழில் பணிக்காக.....

தொழில் கூடங்கள் தாபித்து இறை ஊழியர்கள் உருவாக இறையியல் சல்லூரி தந்த எங்கள் ஆயரே

ஏழைகட்கு அருள் புரியும் ஆயரே, விடுதலைக்கு வித்திட்ட - எம் வேட்கையினை வெளி உலகில் அறிவித்து வேருன்றும் கறையசுற்றி அன்பினை ஊற்றி

வேத நெறி பாரிலே வேருன்ற வேளைகளை, வேலைகளை நோக்காது

வேகமுடன் உழைத்த வேந்தனே எங்கள்... வித்தகப் பெருந்தகையே!!!

வைத்தியப் பணிகள் தொடர்ந் திடவும் பரந்த நன் நோக்குடனே பரந்தனில் வைத்திய சாலையுமே வைத்தியப் பணிகள் செழித்திடவே ஆறாய் அருவியாய் விளங்கினீரே ஆண்டவரின் சாட்சியாய் வாழ்ந்தவரே வாழ்த்துகின்றோம் உமையே யாம்

வைத்தியப் பணிக்கு வைத்தியப் பெருந்தகையாய் வையகத்தில் உதித்தவரே வையக மாந்தரின் வளமான வாழ்வுக்கு வழி சமைத்தவரே வைத்தியப் பணிக்காய் அர்ப்பணப் பூவா எனவரே

ஆயரின் அருட்பணிக்கு வலது கையானவரே பொறுத்திடும் பூமிக்கு ஒப்பானவரே வைத்தியத் துறைக்கே கவங்கை ஆனவரே

திருமதி ஆயரே அம்மாவே நீ விர வாழி.

தந்தையே, அன்பு நிறை மனைவியுடன் ஆசை மிகு மைந்தருடன் ஆண்டவனின் ஆசியுடன் ஆதின திருப்பணிசெய்து அகிலத்தில் அமர்ந்திருந்து வாழ்ந்திடுக!!!

எம். எம். ரி. தொடற்க்கோ 'நம்பிக்கை இல்லம்' இணுவில்

அறங்காவல் பெரும் தலைவா நீ வாழ்க...

எக்குலமும் போற்றி வர ஏற்றமிகு திருச்சபை நடத்தி திகெட்டும் புகழ் பரப்பி தீர்க்கதரிசியாக தான் நின்று காத்திட்ட தர்மத்தின் தலைவா நீ வாழ்க.

மறவர் குலப் பெருந்தகையே மாணிக்கப் பெருகுடமே அறங்காவல் பெரும் தலைவா அகக் கருணை மிக உடையாய் திறங்காட்டி மிக உயர்ந்த தேவரேனும் பெரு கோவே நீ வாழ்க

காதவழி தூரமெல்லாம் கால்கடுக்க நடந்தாலும் அம்பலவாணரைப் போல் ஒரு பேராயரைத் தேடுவது அறியதாமே நாற்பது ஆண்டுகளையேசு நாதனுக்காய் முடித்த நீ ஒரு பத்து நூற்றாண்டு இன்னும் உயர்ந்து வாழ்க.

ஆக்கம் எஸ். எஸ். ஐங்கரன் Vice - President School Council Jaffna College